

Hallo hallo hallo, *ik ben Matilde Castro*

Kun je iets vertellen over jouw achtergrond? Waar ben je opgegroeid

en hoe ben je in Nederland terecht gekomen? Ik ben geboren en opgegroeid in de mooie stad Lissabon (Portugal). Muziek is een belangrijk deel van mijn leven sinds jonge leeftijd. Als kind heb ik viool gestudeerd en veel in kinderkoren gezongen. Op mijn 18^e besloot ik mijn stem verder te ontwikkelen aan het Nationale Conservatorium van Lissabon en tegelijkertijd ging ik naar de Universiteit om Portugese en Franse literatuur te studeren, een mooie keuze maar blijkbaar niet zo na aan mijn hart als... muziek! Na mijn afstuderen was het tijd om op avontuur te gaan. Op mijn 25^e kwam ik naar Nederland waar ik klassieke zang aan het Koninklijke Conservatorium in Den Haag volgde. Maar nog steeds was ik niet klaar! Toen vond ik het: kinderen en muziek, mijn echte passie!

Hoe ben je erbij gekomen om de opleiding “Muziek op Schoot” te gaan doen? Na mijn studie in Den Haag kwam ik toevallig in aanraking met muziek voor baby's via een vriendin tijdens een vakantie in Portugal. Zij, Helena Rodrigues, was toen bezig met het voorbereiden van haar dissertatie over de muzikale ontwikkeling van jonge kinderen, waarin ze werd begeleid door de Amerikaanse professor Edwin Gordon. Op haar uitnodiging heb ik een babyles bezocht, waar ze mij liet zien en horen hoe baby's van minder dan 1 jaar op muziek reageerden. Ik was verbijsterd!!! Het was magisch... Sindsdien kon ik het niet meer loslaten. En omdat ik al verliefd op Nederland was geraakt heb ik een vergelijkbare studie in het land gezocht. In april 2004 behaalde ik mijn diploma Muziek op Schoot samen met mijn collega's Simone Kampherbeek en Daniella Snijders.

Je bent daarna begonnen met een eigen lespraktijk in Amsterdam. Voor een bepaalde leeftijdsgroep. Kun je daar iets meer over vertellen? Sinds 2005 geef ik muziekles in mijn eigen studio in Amsterdam Oud-Zuid, twee ochtenden per week voor twee verschillende leeftijdsgroepen – baby's en peuters. Daar heb ik een nog immer groeiende collectie aan materialen en muziekinstrumenten waarmee ik kinderen stimuleer om hun muzikale vermogens te ontwikkelen. Mijn lessen zou je als een muzikaal bad kunnen beschrijven. Het draait allemaal om klanken en improvisatie. De kinderen zijn vrij om hierop in te gaan door te spelen met de instrumenten, te bewegen en ook door te zingen, en ja, we weten allemaal dat baby's ook kunnen zingen! Ook essentieel voor de muzikale flow van de les is dat

de ouders verzocht worden om niet te praten tijdens de les. Moeilijk, maar niet onmogelijk! Ik vind het ook belangrijk om de ouders te inspireren en te motiveren om met hun kinderen met muziek door te gaan na de lessen. Uiteindelijk zijn ouders de grootste begeleiders van hun kinderen.

Sinds een paar jaar geef je “Babyconcerten” door heel Nederland. Hoe en waarom ben je daarmee begonnen? Wat was je inspiratiebron? En wat voor muziek gebruik je daarvoor? Ook de “gewone” Muziek op Schoot liedjes? De Babyconcerten zijn geboren uit een behoefte om meer kinderen te bereiken in een vorm waarmee ik mijn fantasie de vrije loop kon laten. Ik ben enorm visueel ingesteld en het spelen met licht en kleur spreekt me aan. In een gewone MOS-les kan dat maar in beperkte mate. Ik droomde van een magische wereld waar kinderen en ouders zich kunnen verbazen, verbinden en vermaken. In de huidige voorstelling vertellen wij, op een abstracte manier, het verhaal van de geboorte van een nieuw leven. Dat was mijn inspiratiebron: de geboorte van een baby is het ontstaan van eindeloze nieuwe mogelijkheden, en dat mag gevierd worden, door middel van muziek.

Het concert wordt uitgevoerd door een violiste, een celliste en een fluitiste. Mijn taak is om een verbinding te creëren tussen de musici en het publiek d.m.v. stem en beweging. De muzikale keuze houdt een afwisseling in van klassieke muziek en zelf gecomponeerde liedjes met een werelds tintje, denk hierbij aan Chinese, Indiase of Portugese sferen. Deze keer heb ik stukken uit de Renaissance en Barok gekozen, de la Torre, Merula en Purcell, en liedjes gemaakt in mixolydisch, pentatonisch en dorisch.

Je schrijft ook zelf liedjes. Je combineert daarvoor je eigen cultuur en de Nederlandse cultuur. Kun je daar iets meer over vertellen? In het schrijven van mijn eigen liedjes probeer ik niet alleen de Portugese en de Nederlandse culturen te vertalen, maar eigenlijk het geheel van mijn muzikale voorkeuren. Ik kan bijvoorbeeld enorm genieten van klassieke Indiase muziek. En trouwens, ik gebruik een paar prachtige Indiase muziekinstrumenten tijdens mijn lessen, die voor een intieme en bijna meditatieve sfeer kunnen zorgen, althans, volgens de ouders.

De keuze voor verschillende toonsoorten, die soms onbekender kunnen voorkomen, heeft te maken met muzikale diversiteit. Dat is de basis van de methodiek die ik graag volg, een eigen interpretatie van de Music Learning Theory van Edwin Gordon. Kinderen leren muziek zoals ze leren praten. Wanneer een baby in aanraking komt met zijn moedertaal, door de communicatie met zijn ouders, wordt hij gaandeweg blootgesteld aan het geheel van die taal. Na het luisteren, imiteren en begrijpen van klanken en woorden begint hij zijn eigen woordenschat op te bouwen, totdat hij in staat is om zelf te praten. Het leren van muziek is een vergelijkbaar proces: als we het kind diversiteit aan klank, toon en maatsoorten aanbieden zal het een muzikale woordenschat ontwikkelen, ook door het luisteren en imiteren, wat uiteindelijk leidt tot het begrijpen van muziek.

Wat is het leukste, meest ontroerende, vreemdste,....wat je ooit in je lessen hebt meegemaakt? Of vertel iets over een mooi moment uit een les? Er gebeurt zo veel moois in een les... baby's die, als het stil wordt, beginnen te zingen, ik noem zingen het vocaliseren van een of twee toontjes in dezelfde toonsoort van een lied, meestal grondtoon of dominant: dat is altijd een geweldig moment! Kinderen die spontaan naar mij toe komen om op mijn schoot te zitten of om een knuffel te geven. Een meisje dat huilt van verdriet, zodra de les afgelopen is, eigenlijk al op het moment dat ik het slotliedje begin te zingen. Dit zijn de kleine cadeaus die we dagelijks als MOS-docent krijgen. Is dit niet het mooiste beroep ter wereld?

Welk instrument zou je nog eens graag leren bespelen? Ik zou heel graag viola da gamba of luit willen leren spelen. Een zeer moeilijke droom om te bereiken... Barokmuziek staat in de top van mijn muzikale voorkeur. Ooit heeft iemand tegen mij gezegd: "Barokmuziek is de taal van de liefde en de tederheid". Daar twijfel ik niet aan.

Wie ga jij hierna interviewen en waarom? Ik ga Susana Rodriguez interviewen. Ze geeft MOS lessen in Muziekschool Het Wilde Westen te Utrecht. Net als ik is ze

geïnspireerd door de Gordon Music Learning methode wat haar muzieklessen even wat anders maakt. En omdat ik van diversiteit en nieuwe wegen houd, ben ik heel benieuwd over haar ervaring!

Bedankt Matilde voor het interview.

Op www.luistergoed.nl In 'Achtergrond' vertelt Matilde verder over haar aanpak tijdens haar muzieklessen.

